

Publicerad 2006-03-16 01:05 av Ensamma mamman

Mina små bråkiga busbarn som kan driva mig utom vansinnets gränser- ändå det största och det bästa jag har... Till Ludwig och Alvin med kärlek!!

Du räknade pulsen och jag dagarna

Genom väggar av hud och mig
så tunt så nära
och ändå så skyddat och utom räckhåll
mina fingertoppar vandrade
för att möta dina steg
mina hjärtslag höll takten
för ditt livs baskonsert
och genom mina andetag levde du

du där inne

Och jag ville alltid vara akrobatisk
inte som en gevärspipa
utan jag ville kunna lägga min kind nära dig
och örat mot ditt hjärta
jag ville pussa dig
och jag ville fråga
om du hade fått välja mig
som mamma

Så många dagar och nätter som gått
så många steg och framsteg
och så många andetag och famntag
vi har upplevt
tillsammans
och nu när jag frågar dig
är jag självklart
din bästa mamma

och jag blir aldrig så stolt som då

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Ensamma mamman med Poeter.se id #5202 innehar upphovsrätten